

ת"פ 9986/02/22 - מדינת ישראל נגד טארק חמדאן, ענאל כרום

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 22-02-9986 מדינת ישראל נ' חמדאן(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט מרים פיקוס בוגדןוב
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. טארק חמדאן
2. ענאל כרום

זכור דין

בתאריך 22.11.22 הורשו הנאים, בהתאם להודאותם, בעבודות כתוב האישום המתוקן (במ/1), ובביצוע העברות הבאות:

נאשם 1 הורשע בעברות של החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) סיפה + סעיף 29 לחוק העונשין, ניסיון השמדת ראייה בניגוד לסעיף 242 + סעיף 25 לחוק העונשין, ושיבוש הליכי משפט בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע בעברות של החזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) רישא + סיפה לחוק העונשין, והחזקת נשק בניגוד לסעיף 144(א) סיפה + סעיף 29 לחוק העונשין.

בטרם טיעונים לעונש, הופנה נאשם 2 לקבלת תסקירות שירות המבחן, מחמת גילו.

עובדות כתוב האישום המתוקן בו הורשו הנאים:

אישום 1 (לגביו שני הנאשמים):

תאופיק כרום (להלן: "תאופיק") הוא אביו של נאשם 2, ובעולתו חלקת אדמה שנמצאת סמוך לכפר רימה (להלן: "חלוקת"). בחלוקת בניה סככה ובה בית בד ישן (להלן: "בית הבד").

עוור ליום 8.10.21 החזיק נאשם 2 בבית הבד, תחת מקלע מאולתר מסוג קרלו, קליבר 9 מ"מ (להלן: "הקרלו") ובתוכו מחסנית תואמת ו-4 מחסניות תואמות (להלן: "מחסניות") ללא רשות על פי דין להחזקתם.

עמוד 1

נאשם 1 החזיק בבית הבד תחת מקלע מסווג עוזי, קליבר 9 מ"מ פארהבלום (להלן: "העוזי") ללא רשות על פי דין להחזקתו.

כן החזיקו הנאשמים בבית הבד, במצוות חדא, תחמושת בכמות רבה בקליברים שונים: 5.56 מ"מ, 7.62 מ"מ ו- 0.22 מ"מ ופונדה תואמת לאקדח (להלן: "התחמושת"), ללא רשות על פי דין להחזקתם.

ביום 8.10.21, בחיפוש שנערך על ידי המשטרה בבית הבד, בשעה 20:00 לערך, נמצאו הנשקים, המחסניות והתחמושת, כשהם מוחבאים בתוך בית הבד.

הנשקים הינט כל נשק שסוגלו לירוט כדור ובכוחם להמית אדם, ולפיכך הם מהווים נשק כהגדרתו בחוק, והמחסניות הפונדה והתחמושת מהווים אביזרים ותחמושת לנשק כהגדרתם בחוק.

אישום 2 (ביחס לנאשם 1 בלבד):

בתאריך 24.1.22 במהלך מעצרו של הנאשם 1, נערכ חיפוש ונפתחו שני מכשירי פלאפון שהוחבאו. האחד מסווג "סמסונג" (להלן: "סמסונג") והשני מסווג "אייפון" (להלן: "אייפון").

בתאריך 24.1.22 החל מהשעה 08:40 נחקר הנאשם 1 בחדר חקירות בתחנת המשטרה. במהלך החקירה הוצגו בפני הנאשם 1 הפלאפונים. בעוד החוקר מקליד את גרסת הנאשם 1 שבר נאשם 1 את האייפון בכך שהטיח אותו על השולחן וזרק אותו על הרצפה בחזקה. לאחר מכן נאשם 2 את טלפון הסמסונג בשולחן, אך לא הספיק לשבור אותו. כתוצאה ממשעי הנאשם נשבר המ מסך של האייפון.

תסجيل שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2:

מתסוקיר שירות המבחן, שנערך ביום 22.12.22, עליה כי נאשם 2, ליד 2003, התגורר טרם מעצרו בבית אביו ועבד באופן מסודר בגינון. הנאשם גדול בתא משפחתי מתפרק ונורматיבי, ואין לחובתו עבר פלילי, אך תיאר כי בוגרו חבר לחברה שולית.

באשר לעבריות בהן הורשע הנאשם, ציין בתסוקיר, כי לצד הودאותו של הנאשם בעבודות כתוב האישום, דומה כי הואלקח אחריות חיליקית על ביצוע העבריות, מאחר ושלל את מעורבותו בהחbatchת הנשק. יחד עם זאת, מהתשקייר עולה כי הנאשם הצליח לזהות את העבריות סיבי התנהלותו ואת הסיכון הפוטנציאלי בעברות נשק, וכן הצליח לעורר התבוננות על אלטרנטיבות אחרות להתנהלותו במהלך ביצוע העבריות.

במסגרת הליך המעצר השתלב הנאשם בשיחות פרטניות בשירות המבחן וביטה נכונות להשתלב בטיפול, כאשר שירות המבחן התרשם כי הנאשם זיהה את הצורך שלו בנזקקות טיפולית סיבי דפוסי המכשילים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפגין רמת אחריות אישית בקשר לשנייה מול שירות המבחן תוך נוכנות אמיתי לשינוי, שיתף פעולה ודאג לבצע את הנדרש ממנו. לפיכך, שירות המבחן העיריך כי במידה והנאשם ישתלב בהליך טיפול מעמיק, בעל אלמנט סמכותי, הסיכון להישנות התנהלות פורצת גבולות בעתיד, יפחית.

לאור האופק השיקומי, והתמכה לה הנאשם זוכה ממשפחותו, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם מסר בעבודות שירות וכן צו מבנן לשנה, במהלךו ישולב בהליך טיפול' במסגרת שירות המבחן.

ראיות לעונש:

המואשימה הגישה רישום פלילי בעניינו של נאשם 1 (טע/1).

טייעוני המואשימה:

ב"כ המואשימה טען בטיעוני בעל פה ובכתב (טע/2), כי הנאים ביצעו עבירות חמורות של החזקת נשק ותחמושת אשר פוטנציאלי הנזק הגלם בהן הוא רב.

לטענת ב"כ המואשימה, יש לראות בחומרה את מאפייני וטיב כל' הנשק שנຕפסו - נשק תת מקלע מאולתר ורובה מסווג עוזי שהינם כל' נשק אוטומטיים המאפיינים בקצב אש גבוה, דיק נמוך ונזק גדול יותר. עוד נטען, כי יש לראות בחומרה את העובדה שהנאימים החזיקו כמות רבה של תחמושת, שבחילקה תامة לכל' הנשק.

ב"כ המואשימה הפנה להוראת שעה שנכנסה לתקף בתאריך 12.12.21 אשר קובעת עונש מצער בעבירות נשק, של רביע מהעונש המירבי, דהיינו 21 חודשים מאסר. ב"כ המואשימה צין כי על אף שהתיקון החדש אינו חל על הנאים, יש בו ללמד על חומרת העבירות בהן הורשו ועל הצורך בענישה מרתיעה.

עוד הפנה ב"כ המואשימה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 אשר לפיה המתחם בעבירות של החזקת נשק מתייחס מ-24 ועד ל-48 חודשים מאסר. כן הפנה ב"כ המואשימה לפסיקה ממנה ביקש ללמידה כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 60 חודשים העונש ההולם נע בין 5 ועד 12 חודשים בפועל.

ביחס לעבירות ניסיון השמדת ראייה ושיבוש הליכי משפט בהן הורשע נאשם 1 בלבד, ביקש ב"כ המואשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 12 חודשים בפועל.

ב"כ המואשימה טען כי הנאים אמנים הודיעו ונטו אחראיות על מעשייהם, אך זאת עשו לאחר שמייעת כל עדי ה התביעה. עוד נטען, כי אין מקום לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, מאחר והנאימים לא הציבו על כך שהשתתקמו, או כי קיימים סיכוי של ממש כי ישתקמו. באשר למסקירות שניתן בעניינו של נאשם 2 נטען כי רצונו להשתלב בטיפול נאמר ברמה הצחראית בלבד, כאשר הנאשם לא נטל אחראיות מלאה על מעשיו בפני שירות המבחן.

עוד נטען כי יש לשקל לחומרה כי לנאשם 1 עבר פלילי הכלול שתי הרשעות קודמות.

לאור האמור, ביקש ב"כ המואשימה כי עונשו של נאשם 1 יהיה ברף האמצעי של המתחם שהוצע על ידו לצד מאסר על תנאי ארוך, וקנס כספי משמעותי. עוד טען ב"כ המואשימה כי בעניינו של נאשם 1 יש לצבור את העונשים בגין שני האישומים.

באשר לנאשם 2, בשים לב להודאותו, גילו הצעיר והuder עבר פלילי, ב"כ המואשימה ביקש להשית על נאשם 2 עונש

ברף התחthon של הנאשם, לצד מאסר מוותנה וקנס כספי ממשועוט.

טיעוני ב"כ נאשם 1:

ב"כ נאשם 1 טען כי נאשם 1 החזיק כל נשק מאולתר, לא תקני ושלא נגנבי מהצבא. בנוסף, טען כי לכל הנשק לא נתפסה מחסנית ולא הייתה תחמושת שתוואמת לו בכלל התחמושת שנתפסה.

עוד טען, כי הנשק נתפס במקום מרוחק ממקום מגוריו של נאשם 1 על כן שיש לתת את הדעת לכך שלא מדובר בנשק שהוא זמין לנאים באופן מיידי.

ב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה (טע/3) בה נקבעו בעבירות של החזקת נשק מתחמים אשר מתחילה מ-9 חודשים מאסר בפועל, כאשר על חלק מהנאשמים נגזרו עונשי מאסר לרצוי בעבודות שירות.

ב"כ נאשם 1 טען כי מתחם העונש ההולם לאיישום השני עניינו במאסר מוותנה, וכי מתחם העונש ההולם לאיישום הראשון נע בין 8 ובין 24 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ נאשם 1 ביקש כי העונש שייגזר יהיה בהתאם לפסיקה שנייתה טרם תוקן החוק בו נקבע עונש מצער, לאחר והוא אינו חל במקרה דנן.

באשר לעונש בתוך המתחם, ב"כ נאשם 1 טען כי הנאים לא יהלו הליך סרק היה ולאחר שנשמעה פרשנת התביעה כתוב האישום בו הודה תוקן, ועל כן יש ליחס לנאים הודה בהזדמנות הראשונה.

עוד טען כי אמ衲ם לנאשם 1 הרשעות קודמות, אך הראשונה היא משנת 2009 והשנייה היא בעניין תעבורתי בגין ריצה נאשם 1 מאסר של 17 ימים.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם למקם את העונש של הנאים ברף התחthon של הנאשם לו עטרה.

טיעוני ב"כ נאשם 2:

ב"כ נאשם 2 ה策רף לטיעוני ב"כ נאשם 1 והוסיף כי ההחלטה אליה הפניה המआשימה עניינה במתחמים נמוכים יותר מהმתחם לו היא עותרת בעניינים של הנאים.

ב"כ נאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים שיכול וירצוי בעבודות שירות ל- 24 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ הנאים הפנה לפסיקה בחלוקת נאים עברו הליך שיקומי ארוך ומשמעותי ועל כן בתיהם המשפט חרגו לקולא מתחם העונש ההולם, ויש קושי למדו מפסקה זו לענייננו.

ב"כ נאשם 2 טען כי יש להתחשב בעת גזירת העונש בגין הצעיר של הנאים, בנסיבות הנורמטיבית התומכת וביסכוי השיקום הגבויים כפי שעלה ממסקורי שירות המבחן.

לאור האמור, ביקש ב"כ נאשם 2 לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשיט על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולחילופין לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

דברי הנאשם 1:

הנאשם הצטער על מעשיו וביקש להטיל עליו עונשה צופה פני עתיד.

דברי הנאשם 2:

נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, סיפר כי הוא מקבל תמיכת מבני משפחתו ועתיד להתחתקן.

דין והכרעה:

במקרה זה יש מקום לקבוע שני מתחמים נפרדים, אחד בגין ביצוע עבירות בנשך והשני, ביחס לנאשם 1 בלבד, בגין ביצוע עבירה של ניסיון להשמdat ראייה ושיבוש מהלכי משפט.

מדובר באירועים שונים, אשר פגעו בערכיהם מוגנים שונים, ולא מתקיים ביניהם "קשר הדוק" כפי שנקבע בהלقت ג'ابر (ע"פ 13/4910 **בני ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.14)).

מתחם העונש ההולם בגין עבירות של החזקת נשך ותחמושת בגין לשני הנאים:

מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שבישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (ע"פ 12/8641 **מוחמד סעד נ' מ'** (5.8.13)).

כל אחד מהנאאים החזיק בנשך אורך מאולתר, והשניים החזיקו בצוותא חדא תחמושת רבה מסוגים שונים. על כן, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם זהה לגבי שני הנאים בגין עבירות הנשך.

הערך החברתי המונגן שנפגע ממעשי הנאים הוא הערך של הגנה על חי אדם והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

באשר לחומרה היותר שיש לראות ביצוע עבירות בנשך, קבע בית המשפט העליון בע"פ 19/1945 **מדינה נ' עבד אל כרים סליםאן**, (19.1.14) מדיניות ברורה:

"**UBEIROT HAMBOZUTOT BNASHK** - לרבות רכישה, החזקה ונשיאות נשך - טומנות בחובן פוטנציאלי סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשך המוחזק שלא כדין ישמש לפעולות עבריינית העוללה להביא לפגיעה ואף לקייפוח חייהם של אזרחים תמיימים. אכן, "התגלגולותם" של כלי נשך מיד ליד לא

פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כל נشك אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו...".

בשורה של פסקי דין נתן בית המשפט העליון דעתו לחומרת העבירות בנشك, להשלכות הרות האסון והסיכון הגלום בהן. לאחרונה הוצאה הוראת שעה הקובעת עונש מצער בדין עבירות בנشك, והגמ' שההוראה אינה חלה בעניינו, היא מלמדת על החמרה במדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה.

בעניין זה ראה ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדרה (14.04.2022):

"לא לモתר להזכיר כי המחוקק מצא לעגן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיוישת על מבצעיהן יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החלטת בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין, וראו חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 472; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' ابو עבשה, פסקה 15 [פורסם ב公报] (23.1.2022)). אכן, תיקון לחוק לא חל בעניינו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק."

בפסקה נקבע כי החזקתו של נשק חמם ורב עצמה באופן בלתי חוקי, עלול להוביל לאלימות קשה עד קטלנית. זミニות כל הנشك העוברים מיד ליד, אם לדיים עוניות ואם לדיים פליליות, תורמים להגדלת מגל האלים וلتוצאות הקשות הנובעות מכך. בשנתיים האחרונות אנו עדים לפחות אלימות קשה תוך שימוש בנشك חמם אשר אינו מבחין בין ילדים, נשים, גברים, בין ערביים לחפים מפשע, ואשר גובה כמעט מדי יום קורבנות חדשים.

"...המציאות השוררת בארץ - זミニותו של נשק חמם ורב עצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמה באלים העבריניית... מחיבת מתן ביטוי עוני הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח (5), 541 בעמ' 545).

באשר לנטיות הקשורות בביצוע העבירות:

התכוון שקדם לביצוע העבירות: הנאים החזיקו נשקם ותחמושת אשר הוחבאו בבית بد מבעוד מועד, ועל כן ברור כי מדובר בעבירה מתוכננת.

הנזק שעלול היה להיגרם מ�行 העבירות: כל אחד מהנאשמים החזיקו בכלי נשק ארוך ואוטומטי, המאפשרים בקצב אש גבוה, ונזק גדול. אם לא די בכך, נאשם 2 החזיק את הנשק עם מחסנית ותחמושת תואמת. בנוסף החזיקו השים סוגים שונים ורבים של עבירות חזקת נשק.

מכאן, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם, הוא נזק גדול ורסני, העלול לקפח חי אדם.

מידת הפגיעה בערכיים המוגנים: בשים לב לסוג הנשק שהחזיק כל אחד מהנאשמים, התחמושת הרבה שהוחזקה על ידם בצוותא חדא, התכוון בביצוע העבירות והנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם סבורי כי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא גבוהה.

באשר למדיניות העונשה הנהוגה:

בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדרה** (14.4.22) המשיב הורשע לאחר הודהתו בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה בצוירף סעיף 29 לחוק העונשין. המשיב החזיק באקדח "גלאק", מחסנית עם כדורים ורימון הלם. בית המשפט המחויז קבע כי **מתחם העונש ההולם נع בין 10 ל-36 חודשים**, וזאת על מנת לא לפגוע בפער התקחון של המתחם, כך שהושתו עליו 10 חודשים מסר בפועל וענישה נלווה זאת בעוноתו לב לתקופה הקצרה שבה הוחזק הנשק, שפסקה ביוזמת המשיב לאחר ימים ספורים, לשיתוף הפעולה של המשיב בחקירותו בעניין האקדח, גם שהאקדח לא נתפס, להודהתו המידית ולא צורך בשמיות עדים, לגילו הצעיר (19 שנים) ולעברו הנקי. ערעור על קולת העונש שהגישה המדינה לבית המשפט העליון התקבל והעונש הוחמר ל- 18 חודשים מסר בפועל.

בע"פ 4332/21 **ਆסלה נ' מדינת ישראל** (20.2.22) המערער הורשע, לאחר הודהתו, בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין. המערער החזיק תת מקלע מאולתר מסווג קרלו'ן ומחסנית, ללא רשות על פי דין להחזקתם, לאחר שעתף אותם בנילון נצמד ובמגבת, הכנסם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים. המערער החזיק את הנשק ומחסניתו במשך 3 חודשים בשדה הממוקם למרחק של מס' קילומטרים מביתו. בית משפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 22 ובין 48 חודשים מסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 15 חודשים מסר בפועל לאחר שחרג מהמתחם משיקולי שיקום. בית משפט העליון קיבל את ערעור המערער והשית עליו 9 חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות לאור הליך טיפול משמעוני, אם כי צוין כי ככל עבירות נשק מצדיקות מסר של ממש.

ברע"פ 6265/20 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (15.9.20) המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין בגין סעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין. המערער נתפס מחזיק בנשק חם מסווג אקדח ברטה, חצי אוטומטי, קליבר 9 מ"מ, בצוירף מחסנית ובה כדורים. הנשק הוחזק מתחת לכיסא הנהג ברכבו אותו החזיק המערער. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 15 ובין 30 חודשים** הנקרא ברכבו לחייב הנטה, ללא עבר פלילי, עונש של 15 חודשים מסר בפועל וענישה נלווה. בית המשפט המחויז מצא להפחית בעונש של המערער כך שירצה 12 חודשים מסר בפועל לאור נסיבות אישיות משפחתיות.

בע"פ 2141/21 **איתן חנני נ' מדינת ישראל** (3.5.21) המערער הורשע, על פי הודהתו, בהחזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא ותחמושת לפי סעיף 144(א) סיפה לחוק העונשין. המערער הצדיד באקדח אויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ ובכדורים תואמים - ללא רישון כדין. המערער נתפס בחצר קרובה לביתו, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. בית המשפט המחויז קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשים מסר בפועל**, וגורר על המערער 20 חודשים מסר בפועל. ערעור שהגיש המערער בבית המשפט העליון נדחה.

בעפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (2.10.19) הנאשם הורשע לאחר הודהתו, בעבירה של החזקת נשק חם שלא כדין, בגין סעיף 144 (א) רישא לחוק העונשין. הנאשם נתפס מחזיק נשק חם מסווג תת מקלע מאולתר, בחדרו, מוסלק מתחת למיטה. הנשק הגיע לידי הנאשם כעשרה ימים לפני המועד בו נתפס והחזקתו בו בעבר אחר, שהותכו אינה יודעה למאשימה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לאחזקת נשק אוטומטי מסווג רובה סער או תת מקלע נع בין שנה וחצי ועד שלוש שנים מסר בפועל**. על

הנאשם ללא עבר פלילי, הושת עונש של 18 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בית משפט המחויז דחה את ערעור הנאשם לעוני העונש, תוך שאישר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא.

בעפ"ג 17-05-22885 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (5.7.17) הנאשם החזיק בנשך מסווג רובה תות מקלע מאולתר וממחסנית המכילה 10 קליעים בקוטר 9 מ"מ והורשע על פי הودאותו בעבירה של החזקת נשך שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 144(א)רישא וסיפה לחוק העונשין. בית משפט השלים קבע כי **מתחם העונש ההולם נع בין 13 ועד 36 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת כל נשך מאולתר אחד מסווג תות מקלע לצורך מחסנית ובו 10 כדורים**. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכוביד, הושת עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה כאשר בית המשפט המחויז, קבע כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי.

בעפ"ג 22-06-26133 **מי נ' חלול** (3.10.22), המשיב הורשע בהחזקת תות מקלע מאולתר דמי קרלו, 2 מחסניות ו- 44 כדורים בתוך תיק שהוחבא מתחת לגרוטאת רכב נטוש סמוך לביתו. בית משפט השלים קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10- 24 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוים. על המשיב נגזר, לאור גילו הצעיר, העדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן הושת עונש של 10 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוות. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש, וגזר על המשיב 18 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

בת"פ (מחוזי - לוד) 20-03-52256 **מדינת ישראל נ' אצברגה** (12.4.22) הנאשם הורשע, על פי הודאותו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשך ותחמושת לאחר שהחזיק ברכבו אקדח מסווג BERSA ובמחסנית ריקה, אשר נמצאו בדלת הנושא ליד הנהג, הסמוכה למקום בו ישב הנאשם. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם יופנה לקבללת תסquitור וכי המאשימה תעתרו לעונש של 12 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס וחילוץ הרכב, ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה. בית המשפט המחויז קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ובין 24 חודשים מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי וקנס. לאור הлик שיקומי שעבר הנאשם מצא בית המשפט לטtotות מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולהשיט על הנאשם 9 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות לצורך ענישה נלוית.

לאחר ששלתי את מכלול השיקולים המועגנים בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ובין 30 חודשים מאסר בפועל, לצורך ענישה נלוית.

מתחם העונש ההולם באישום השני:

נאשם 1 הורשע בעבירות של ניסיון השמדת ראייה ושיבוש הליכי משפט.

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות אלו הם הצורך לשומר על ניהול התקין של המשפט, וכך גם לחקירה, מתוך מטרה להגיע ל铪יע להוכיח האמת.

הנאשם במעשה ניסה לפגוע בניהול תקין של החקירה וניסה להשמיד ראייה בכך שהטיח את הטלפון הסלולריים בחדר החקירה, בעוד החקור מקליד את גרטתו. בשים לב לעובדה כי בפועל לא נגרם נזק לחקירה, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא בינוייה.

באשר למדיניות הענישה הנוגגת, מדובר במנעד רחב של עונשים, על קשת רחבה של חומרת מעשים והכל כאמור בניסיבותו של המקרה הkonkreti.

בת.פ. (ב"ש) 14-01-6773 **מדינת ישראל נ' תראבין** (23.4.2014) הורשע הנאשם בשיבוש הליכי חקירה ונקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים בגין עבירה זו.

בת.פ. (כ"ס) 11-01-40507-2015 **מדינת ישראל נ' ברעם** (31.5.15) דובר על הנאשם שהורשע במספר עבירות בינהן גם בעבירה של השמדת ראייה ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם מחק מחשבו האישי חומריגם, החליף את מספר הטלפון שברשותו ויצר סרטון בדי. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות, הגם שעלה פי רב עבירות מסווג זה נלוות לעבירות נוספות, ואין מהוות אתLIBET כתוב האישום, נע בין 5 ל-15 חודשים מאסר. יזכיר כי מדובר במקרה חמור יותר מהקרה שבפני.

אשר על כן, בנסיבות המקרה דנן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באישום השני נע בין מאסר מותנה ל- 6 חודשים מאסר בפועל.

חריגת מתחם העונש ההולם:

בעניינים של הנאשם לא מצאתי נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא ל科尔א.

לא התעלמתי מהאמור בתסaurus שירות המבחן לגבי הנאשם 2. יחד עם זאת איני סבורה כי מדובר בדרך שיקומית יצאת דופן המצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם.

כפי שכבר נקבע לא פעם, שיקולי שיקום אינם חוזות הכל ומולם ניצבים אינטרסים חשובים אחרים כגון גמול והרתהה. ובמקרה זה לא מצאתי כי יש להעדי שיקולי שיקום על פני האינטרסים האחרים ולסתות ממתחם העונש ההולם ל科尔א, ולמאמרי השיקום ינתן משקל במהלך קביעת העונש בתחום המתחם.

בהתאם זה מצאתי להפנות לע"פ 15-2441 ר'ובן חכם נ' מדינת ישראל (7.6.16) שם נקבע בוגר לשיקולי השיקום כלהלן:

"טרם סיום, נתיחס בקצרה לעניין ההליך הטיפולי שעבר המערער, שבגינו הוא סבור כי היה מקום לסתות ל科尔א ממתחם הענישה, משיקולי שיקום. ראשית לכל, יש להבהיר כי האינטראקציית השיקומי איןנו חוזה הכל, ולצידיו ניצבים שיקולים חשובים לא פחות, ובهم עקרונות הגמול וההרתהה (ראו, בהקשר זה, ע"פ 8404/11 אסיאטוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (12.6.2012); ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (14.4.2011)). שנית, גם אם עבר המערער הликטיפולי במשך חודשים רבים, אין להתעלם מהרחקתו של המערער מן הקהילה, בנסיבותה הוא טופל, כפי שמצווט לעיל. בנסיבות אלה, לא הייתה הצדקה לסתות ל科尔א ממתחם שנקבע, אך יש להדגיש כי השיקול השיקומי נלקח בחשבון, עת גזר בית משפט קמא את עונשו של המערער". (הדגשה לא במקור מ.פ.ב.)

אשר על כן, לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל.

באשר לעונשם של הנאשם בתחום מתחם העונש ההולם:

עמוד 9

לקולא שקלתי את העובדה, כי הנאים הודהו, גם שההודה ניתנה בסוף פרשת התביעה, ונטלו אחריות על מעשייהם.

בנוגע לנאים 1, נתתי את דעתני כי אין זו פעם הראשונה שהנאם עומד לדין בגין עבירות בנסק. בעבר הנאים הורשו בגין ביצוע עבירה שוד, פצעה והחזקת נשק, והואטלו עליו עונש מאסר ממושך. כך גם קיימת לחובתו הרשעה נוספת משנת 2019, שם הורשע הן בעבירות תעבורה, הן בעבירה של החזקת סכין והן בעבירה של הפרעה לשוטר. מכאן ניתן ללמד כי הנאים לא מורתע ממרות הדין, מהליקים פליליים הקודמים ומהענישה המוטלת עליו.

לגביו נאים 2, נתתי דעתני לגילו של הנאים וכי אין לחובתו עבר פלילי. יחד עם זאת, מתקיר שירות המבחן עליה נטילת אחריות חלקית על המעשים וניסיון למצער אותם. כך גם נתתי את דעתני להמלצת שירות המבחן, ולהתרשםתו כי שילובו של הנאים בטיפול עלול להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

אמנם תסוקיר שירות המבחן משמש כדי עזר חשוב בבית המשפט, אך עם זאת, ההלכה היא כי תסוקיר שירות המבחן איננו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאשר אלו אותם בוחן שירות המבחן (reau"פ 2208/2016 **וספר גוחר נ' מדינת ישראל** (17.5.16)). ובמקרה זה לא יכול לקבל את המלצה אשר אינה נותנת משקל ראוי לשיקולי הרתעת היחיד והרבנים והאינטרס הציבורי הרחב להילחם בתופעה של החזקת כלי נשק ללא רשות על פי דין על ידי האזרחים).

יודגש כי בתיקים מסווג זה, ישנה חשיבות לא רק להרתעת היחיד, אלא גם להרתעת הרבים, בשים לב לעובדה כי עבירות בגין הפקו למכת המדינה, והנסק שמוחזק באופן לא חוקי מתגלגל בסופו של דבר לידיים עבריניות וגובה חי אדם.

לאחר שבדקתי את כל השיקולים המפורטים לעיל מצאתי לגוזר על הנאים 1 עונש כולל בגין שני האירועים ברף הבינווי של המתחם אותו קבעתי לעיל ועל הנאים 2 עונש ברף הנמור של המתחם כדלהלן:

אני גוזרת על נאים 1 את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשים מאסר בפועל, בניקי ימי מעצרו מיום 24.1.22.
- ב. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא שהנאם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה בגין החזקת נשק או תחמושת, ווירושע בגינה.
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו, והתנאי הוא כי הנאים לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בגין אישום 2, ווירושע בגינה.
- ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו.

הकנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, עד לתאריך 1.1.24.

ניתן לשולם את הकנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
בזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו מיום 24.1.22 ועד ליום 17.3.22.
- ב. 7 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה החזקת נשק או תחמושת, וירושע בגיןה.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו.

הकנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, עד לתאריך
1.1.24.

ניתן לשולם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכipa והגבייה, www.eca.gov.il
בזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מעכנת ביצוע רכיב המאסר בפועל לגבי נאשם 2 ב- 30 יום על מנת לאפשר לו מיין מוקדם בשב"ס. על
הנאשם 2 להתייצב לריצוי מאסר בפועל בתאריך **16.2.23** בשעה 09:00 בבית מאסר קישון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ג, 17 ינואר 2023, במעמד הצדדים.